

רעפ 81106-03-25 - שיווק בע"מ ר.ד. ה.ר.א.ל. נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 81106-03-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקשים: 1. שיווק בע"מ ר.ד. ה.ר.א.ל.
2. ראם דניאלי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט ש' בנג'ו) בעפ"א 2202-01-25 מיום 19.03.2025

בשם המבקשים:

החלטה

בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט ש' בנג'ו) בעפ"א 2202-01-25 מיום 19.03.2025. בגדרו, נדחה ערעור המבקשים על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כבוד השופטת ר' פרסון) ברע"ס 3893-02-22 מיום 31.12.2024, במסגרתה נדחתה, בשנית וזו הפעם לאחר קיום דיון, בקשת המבקשים "לעיכוב ביצוע צו סגירה עקב שינוי נסיבות מהותיות".

רקע והליכים קודמים

1. המבקשים הורשעו, בהתאם להודאתם, בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון, לפי סעיפים 4, 14 ו-15 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968. לפי המתואר בכתב האישום, המבקשים ניהלו מרכול ומזנון, בלא שהיה להם רישיון עסק כדיון, ונכון למועד הגשת כתב האישום, הם אף לא הגישו בקשה לרישיון עסק.

2. בנתון לאמור, הורה בית המשפט לעניינים מקומיים (כבוד השופטת ג' בסול), במסגרת גזר דינו מיום 27.02.2023, על הפסקת השימוש בעסק, והוציא צו מתאים לצד ענישה נלווית. לצד זאת, בית המשפט הורה על עיכוב ביצוע גזר הדין עד ליום 30.09.2023, על מנת לאפשר למבקשים לקבל

רישיון עסק כדין. יוער, כי לאחר מתן גזר הדין, פנו המבקשים בבקשות שונות לבית המשפט לעניינים מקומיים, חלקן בהסכמת המשיבה, למתן עיכוב ביצוע צו הסגירה, ובית המשפט נעתר לבקשות אלו.

3. במסגרת בבירור בקשת המבקשים מיום 28.02.2024 לעיכוב ביצוע צו הסגירה, ולאחר שכניסת הצו לתוקף עוכבה במספר חודשים, התחוויר כי חלקו הארי של העסק נבנה ללא היתר בניה כדין. בהחלטה מיום 06.03.2024, שניתנה לאחר קבלת עמדת המשיבה, הודגש כי חרף חלוף הזמן מאז גזר הדין, לא עלה בידי המבקשים להכשיר את הבניה הלא חוקית ולקבל רישיון עסק כדין. עוד צוין, ברקע הדברים, כי המצב התכנוני של השטח בו מצוי העסק השתנה במסגרת תכנית בניין עיר שנכנסה לתוקף בשנת 2022, והמבקשים לא הגישו התנגדויות או תקפו את התוכנית, חרף השלכותיה עליהם; משכך, בית המשפט קבע, כי לא התקיים שינוי נסיבות מהותי אשר הצדיק את הבקשה לעיכוב ביצוע ולכן יש לדחותה. עוד נקבע, שהבקשה לרישיון עסק שהוגשה על-ידי המבקשים, בעלת סיכויים קלושים עד אפסיים להתקבל.

4. ביום 25.09.2024, הגישו המבקשים לבית המשפט לעניינים מקומיים בקשה נוספת ודחופה לעיכוב ביצוע הצו, עקב שינוי נסיבות מהותי בדמות "תב"ע חדשה" המוקדמת על-ידי המשיבה; ברם, בהחלטתו מיום 20.10.2024 בית המשפט מצא כי לא הונחה תשתית לנטען בבקשה, ומשכך נקבע כי לא השתנו הנסיבות באופן המצדיק את היערתותו לבקשה. בהתאם לכך נקבע, כי אין מקום להורות על עיכוב ביצוע צו הסגירה.

5. דעתם של המבקשים לא נחה, ואלו החליטו לערער לבית המשפט המחוזי. בפסק דינו מיום 30.10.2024, בית המשפט המחוזי הורה על ביטול צו הסגירה ועל החזרת התיק לבית המשפט לעניינים מקומיים, בהסמכת המשיבה - זאת, משום שנמצא כי לא ניתן לתת החלטה בבקשה לעיכוב ביצוע צו הסגירה ללא קיום דיון במעמד הצדדים (עפ"א 42900-10-24).

6. בהתאם לפסק דינו של בית המשפט המחוזי, ביום 13.11.2024 התקיים דיון בבית המשפט לעניינים מקומיים במעמד הצדדים. בהמשך לכך, וכאמור ברישא הדברים, בהחלטתו מיום 31.12.2024 קבע בית המשפט לעניינים מקומיים, הפעם לאחר שמיעת טענות הצדדים בעל פה, כי הבקשה לא מגלה שינוי נסיבות המצדיק את עיכוב צו הסגירה או ביטולו, בצינו כי לא "השתנו הנסיבות מאלה המתוארות בבקשותיהם הקודמות, או כי קיים שינוי נסיבות אחר, ובשים לב לכך שהמבקשים לא קיבלו לידם רישיון עסק או היתר זמני חרף הארכות שקיבלו מעת לעת ולא הראו כי הפעולות שנעשו על ידם, ככל שנעשו, נשאו פרי, ומאחר שאף עולה כי אין היתכנות לקבלת רישיון עסק [...] אין מקום להורות על עיכוב נוסף של צו הסגירה שנקבע בגזר הדין מיום 27.2.23". כן נקבע, כי צו הסגירה הוא חלק מהוראות גזר הדין, ומדובר בגזר דין חלוט עליו לא הוגש ערעור - אלא בבקשות לעיכוב ביצוע צו הסגירה ולימים ערעור לבית המשפט המחוזי, על אודות החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בסוגיה מתוחמת זו.

כפי שצוין לעיל, גם על החלטה זו הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי, הוא הערעור מושא הבקשה

שלפניי. במסגרת הערעור, בית המשפט המחוזי אישר את קביעת בית המשפט לעניינים מקומיים, לפיה צו הסגירה הוא חלוט וכי לאחר בחינת חומר הראיות, אין כל יסוד לעכבו עוד. יתרה מזאת, בית המשפט המחוזי קבע, כי ממילא אין היתכנות לקבלת רישיון עסק. לפיכך, הערעור נדחה.

7. מכאן, הבקשה שלפניי.

8. לטענת המבקשים נגרם להם עוול העולה כדי עיוות דין. לשיטתם, בית משפט קמא שגה עת קבע כי צו הסגירה הוא חלק מגזר דין חלוט. עוד נטען בהקשר זה, כי המשיבה העלימה מבית המשפט מסמך מהותי, המשקף את עמדת מהנדס העיר ואגף רישוי עסקים בעיר, אשר יש בכוחו להוכיח כי למבקשים קיימת זכות לקבלת רישיון עסק ולביטול צו הסגירה. על רקע דברים אלו נטען, כי המשיבה נהגה בחוסר תום-לב, בכך שבפעולותיה המתוארות לעיל מנעה את קבלת הרישיון מהמבקשים. כמו כן, נטען כי שגה בית המשפט, כאשר התעלם מטענת המבקשים לפיה יש להחזיר את התיק לדיון בבית המשפט לעניינים מקומיים, זאת נוכח הבקשה לביטול הצו, להבדיל מהבקשה לעיכובו.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון מצאתי כי דין הבקשה - להידחות. כידוע, רשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה אך למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי צדק חמור (ראו, למשל: רע"פ 5011/24 בן יהוד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.07.2024)). הבקשה שלפניי לא עומדת באמת מידה זאת, ודי בכך כדי לדחות אותה.

10. עיקר טרוניות המבקשים נעוצה בצו הסגירה, ובאופן ספציפי בכך שלשיטתם צו זה אינו חלוט; בהקשר זה הוטעם, כי "כב' השופטת בסול...קבעה במפורש [כי] זכות של המערערים [הם המבקשים - ח' כ'] לבקש [את] ביטול צו הסגירה עפ"י המצב התכנוני נכון ליום הגשת הבקשה כפי שהדבר נעשה בתיק זה קרי עפ"י הוראה מפורשת של בית המשפט השולל סופיות הדיון ולפיכך אין עסקינן בפסק דין חלוט". ברם, תמימים דעים אני עם הערכאות דלמטה - צו הסגירה הוא חלק מהוראות גזר הדין, אשר לא הוגש עליו ערעור, ומכאן שמדובר בגזר דין חלוט. כך, גם מורה חוק הפרשנות, התשמ"א-1981: "חלוט", לענין פסק דין או החלטה של בית משפט - שאין עליהם עוד ערעור או ערר או השגה כיוצא בהם";.

11. אמנם, פתח צר נותר בגזר הדין, לצורך קבלת רישיון עסק; ובכך להכשיר את העסק בדיעבד. זאת עוד בטרם התגלו חריגות הבניה המשמעותיות. ואולם, הן הערכאה המבררת הן ערכאת הערעור - מצאו בסופו של דבר, על יסוד המארג ראיתי שהונח לפניהם, כי המבקשים לא עמדו בנטל שעמד לפתחם. זאת, תוך קביעה כי ההיתכנות לקבלת רישיון עסק נמוכה עד אפסית, וכי במהלך הזמן שעבר ממתן גזר הדין, לא התקיים שינוי נסיבות מהותי אשר מצדיק מתן עיכוב ביצוע נוסף לקיום צו הסגירה.

12. יתרה מזאת, גם את הטענה כי בית משפט קמא התעלם מראיה מהותית, לא מצאתי לקבל. שהרי, בית המשפט נתן דעתו בהרחבה לתכתובת הדוא"ל הפנימית, הלוא היא המסמך המהותי, וקיבל את

עמדת המשיבה. הנה כי כן, בית המשפט לא התעלם בפסיקתו מראיה זו, על אף שהיא לא צורפה להליך שהתנהל בערכאה הדיונית, וזאת בניגוד לדין, כאמור בפסק דינו של בית המשפט.

13. במצב דברים זה, לא מצאתי כי מתעורר בנדון עיוות דין כלל ועיקר.

14. הבקשה נדחית בזאת, וממילא מתייתרת הבקשה למתן עיכוב ביצוע.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ה (08 אפריל 2025).

חאלד כבוב
שופט